

متن پرسش

سلام وقت بخیر: ممنون بابت وقتی که برای بنده قائل شدید. یک سوال داشتم از خدمتتون درباره توبه. راستش من فصل توبه کتاب آزادی معنوی شهید مطهری را که مطالعه کردم یک حدیث دیدم که امیرالمومنین (علیه السلام) به شخصی که ظاهراً در حال توبه است می‌فرمایند که مادرت به عزایت بنشیند که فکر می‌کنی توبه فقط گفتن ذکر استغفار است (حدیث با این مضمون) و اینکه باید حبی که نسبت به گناه داری را از دل بیرون کنی تا توبه تو پذیرفته شود حال می‌خواهم بپرسم که من با خود که فکر می‌کنم می‌بینم یکسری خطاها در من هست که باید از آنها توبه کنم اما نمی‌توانم حب آن را از دل بیرون کنم و از طرفی هم می‌ترسم که توبه زبانی کرده باشم و عمل خود را تباه کرده باشم و یا مشمول نفرین امیرالمومنین (علیه السلام) باشم. لطفاً در این مورد بنده را راهنمایی بفرمائید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: مهم آن است که انسان بنا داشته باشد به آن اعمال پشت کند و سعی در عدم تکرار آن اعمال را در خود تقویت کند. در این حالت آن توبه در محدوده زبان نمی‌ماند و ان شاء الله به مرور، قلب از تعلق به آن‌ها منقطع می‌شود. موفق باشید